05/09/2021

Δημητριάδος Ιγνάτιος: «Ουδενός η προσωπική άποψη υπέρκειται της Συνοδικής Διαγνώμης!»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού

Συνέντευξη στην εφημερίδα «Ταχυδρόμος» του Βόλου και στην δημοσιογράφο Γλυκερία Υδραίου παραχώρησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος. Ο Σεβασμιώτατος αναφέρεται στον ρόλο της Εκκλησίας σε ένα δυσμενές περιβάλλον

όπου κυριαρχούν η πανδημία, το νέο κύμα προσφυγιάς και η βία σε διάφορες γωνιές του πλανήτη, στην αντιπαράθεση στο ζήτημα του εμβολιασμού, στην υποχρεωτικότητά του, στο άνοιγμα του κοινωνικού έργου της Τοπικής Εκκλησίας στο νέο εκκλησιαστικό έτος, αλλά και στις πρωτοβουλίες που πρέπει να αναληφθούν για την επόμενη μέρα της πανδημίας.

Ολόκληρη η συνέντευξη του Σεβασμιωτάτου έχει ως εξής:

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Μεταβάλλεται σταδιακά ή διευρύνεται ο ρόλος της Εκκλησίας σε ένα αβέβαιο περιβάλλον, με την πανδημία και τα διεθνή γεγονότα, την προσφυγιά και το κύμα βίας σε ταραγμένες περιοχές του πλανήτη, να συνθέτουν απρόβλεπτες εξελίξεις;

Δ.Ι.: Η Εκκλησία μας οφείλει να ενεργεί ποιμαντικά σε όλα τα περιβάλλοντα και υπό οιεσδήποτε συνθήκες. Μάλιστα, όταν οι λαοί δοκιμάζονται και οι ανάγκες των ανθρώπων μεγεθύνονται, λόγω έκτακτων γεωπολιτικών ανακατατάξεων ή υγειονομικών κρίσεων, οφείλει να είναι και είναι παρούσα, απλώνοντας την μητρική Της παρουσία σε όσους έχουν ανάγκη, ανεξαρτήτως θρησκευτικών, πολιτιστικών ή φυλετικών καταβολών. Έχω τονίζει κατά κόρον ότι στα μάτια του κάθε ανθρώπου που δοκιμάζεται αντικρίζουμε τον Ίδιο τον Χριστό. Υπό την έννοια αυτή, ο ρόλος της Εκκλησίας διευρύνεται και εναπόκειται στην ποιμαντική κρίση, στην ευαισθησία και στα αντανακλαστικά των Ποιμένων, να βρούμε τρόπους και νέες μορφές ποιμαντικής παρέμβασης, που θα ανταποκρίνονται στις ανάγκες των καιρών. Στην Τοπική μας Εκκλησία, έχουμε αποδείξει στην μακρά περίοδο της οικονομικής κρίσης, κατά την όξυνση του προσφυγικού – μεταναστευτικού προβλήματος, αλλά και στην εποχή της πανδημίας ότι μπορούμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων, απλώνοντας δίχτυ προστασίας και αγάπης προς όλους.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Προσεύχεστε διαρκώς για ενότητα και ειρήνη. Δύο έννοιες και αξίες που δείχνει να «τορπιλίζει» η αντιπαράθεση για το ζήτημα του εμβολιασμού, με τους αρνητές να εκφράζουν σοβαρές αντιρρήσεις σε όλους τους τόνους…

Δ.Ι.: Θεωρούμε αυτή την αντιπαράθεση περιττή και ως ένα βαθμό επικίνδυνη. Αντιμετωπίζουμε μία παγκόσμια υγειονομική κρίση και εναποθέτουμε τις ελπίδες μας για την υπέρβασή της, μετά τον Θεό, στους ειδικούς επιστήμονες. Η ιατρική επιστήμη είναι πολύτιμο δώρο του Θεού, όπως προκύπτει από πλήθος Βιβλικών αναφορών και η δαιμονοποίησή της είναι βλασφημία κατά του Θεού και άρνηση των δώρων της αγάπης Του. Ξέρετε, ο Θεός δεν ενεργεί μαγικά μέσα στον κόσμο, αλλά προσφέρει τους τρόπους και ανοίγει τους δρόμους, για να βρούμε απαντήσεις στα προβλήματά μας και λύσεις στις ποικίλες απειλές που μας

κυκλώνουν. Έρχεται στα πρόσωπα των επιστημόνων ερευνητών, που αναλώνονται στα πειραματικά εργαστήρια, για να κατασκευάσουν τα κατάλληλα εμβόλια και φάρμακα, έρχεται στα πρόσωπα των γιατρών και των νοσηλευτών, που θυσιαστικά εργάζονται στα βεβαρυμμένα νοσηλευτικά μας ιδρύματα. Αν δε μπορούμε να Τον δούμε στα πρόσωπα αυτών των ανθρώπων, τότε δεν θα Τον δούμε ποτέ!

Θλίβομαι βαθύτατα με εκείνους εκ των πιστών και μάλιστα των Ποιμένων, που στοχοποιούν τον εμβολιασμό, αναγάγοντάς τον σε μείζον πνευματικό ζήτημα, ενώ δεν είναι. Οι άνθρωποι αυτοί είναι εγκλωβισμένοι σε μια στείρα και χωρίς ίχνος λογικής άρνηση, από την έναρξη της πανδημίας, όταν αντιτάχθηκαν, με φανατισμό, στην χρήση της μάσκας εντός των Ναών, προκαλώντας βαθειά ρήγματα στην ενότητα του εκκλησιαστικού Σώματος. Η αρχική τους στάση τους υποχρεώνει να οξύνουν τους τόνους στο ζήτημα του εμβολιασμού, για να μη φανούν ανακόλουθοι προς τον εαυτό τους και εκτεθούν σε όσους ακρίτως τους ακολουθούν. Θέλει μεγάλη ταπείνωση, για να παραδεχτεί κανείς το λάθος του, να ζητήσει συγγνώμη και να αναθεωρήσει. Δυστυχώς, δεν υπάρχει. Υπάρχει, όμως, η καταστροφική αίσθηση της αυτοδικαίωσης και της δήθεν πνευματικής αυτάρκειας, που οδηγεί στον πνευματικό όλεθρο.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Η πορεία της πανδημίας αφήνει περιθώρια για δεύτερες σκέψεις;

Δ.Ι.: Καθώς η πανδημία εξελίσσεται και ο κίνδυνος για όλους παραμένει απειλητικός, εμείς θα συνεχίσουμε να εργαζόμαστε για την ειρήνη και την ενότητα του λαού μας. Δεν θα υιοθετήσουμε ποτέ διχαστική λογική. Σεβόμαστε τις διαφορετικές γνώμες, αλλά δεν διστάζουμε να καταθέσουμε την άποψή μας, που είναι τελικά, η άποψη της Εκκλησίας, που εκφράζεται διαρκώς σε όλους τους τόνους και όλα τα επίπεδα. Ας αναρωτηθούν εκείνοι που αντιτίθενται στις ποιμαντικές προτάσεις και συμβουλές της Εκκλησίας, ποιοι τους καθοδηγούν; Θεωρούν εαυτούς υπεράνω των Εκκλησιαστικών Αρχών και του Σώματος του Χριστού; Μήπως χρησιμοποιούν τους Πατέρες της Εκκλησίας και τους σύγχρονους Αγίους, κακοποιώντας και παρερμηνεύοντας τους λόγους τους, για να δικαιολογήσουν την πνευματική τους στειρότητα; Οι Κληρικοί, που ενεργούν με αυτόν τον ακραίο τρόπο πού ανήκουν; Δεν θεωρούν εαυτούς μέλη της Εκκλησίας; Ποια αναγνωρίζουν ως την Εκκλησιαστική τους Αρχή; Και ποιος τους είπε ότι έχουν δικαίωμα να αυθαιρετούν, περιφρονώντας την Ορθόδοξη εκκλησιολογία; Εφόσον είναι Κληρικοί και λαϊκά μέλη της Εκκλησίας, οφείλουν να υπακούν στην Εκκλησία. Ουδενός η προσωπική άποψη υπέρκειται της Συνοδικής Διαγνώμης!

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Πρόσφατα δηλώσατε ότι θα είστε αυστηρός με τους ιερείς για το ζήτημα του εμβολιασμού. Ποια μέτρα προτίθεστε να λάβετε ή έχετε ήδη λάβει για την ασφάλεια κλήρου και λαού;

Δ.Ι.: Από την έναρξη της πανδημίας η Τοπική μας Εκκλησία, συντεταγμένα, πλην ελαχίστων θλιβερών εξαιρέσεων, υιοθέτησε τις υποδείξεις των ειδικών επιστημόνων, με τις οποίες συνταυτίστηκε, άλλωστε και η Εκκλησία της Ελλάδος. Οι εντολές που δώσαμε στους Ιερείς μας ήταν σαφείς και συγκεκριμένες και αφορούσαν στην τήρηση των υγειονομικών μέτρων εντός των Ιερών Ναών για την προστασία της δημόσιας υγείας. Μάλιστα, με πόνο ψυχής, αναγκαστήκαμε να αναστείλουμε πλήθος κοινωνικών δραστηριοτήτων, για να περιορίσουμε τον συγχρωτισμό τον ανθρώπων και την διασπορά του ιού. Πρώτος εγώ, ως Επίσκοπος, έδωσα και δίδω το καλό παράδειγμα, τηρώντας με ευλάβεια τα προστατευτικά μέτρα, στέλνοντας, με τον τρόπο αυτό, σαφές μήνυμα προς όλους. Αναγνωρίζω, όμως, ότι επέδειξα μεγάλη ανοχή προς μεμονωμένες περιπτώσεις Κληρικών μας, που θέλησαν να τραβήξουν τον δικό τους δρόμο, αδιαφορώντας για τις υποδείξεις, κλείνοντας τα μάτια μπροστά στην τραγική υγειονομική πραγματικότητα. Αυτό, όμως, σταματά εδώ! Χάσαμε δύο εκλεκτούς Κληρικούς μας από τον κορωνοϊό, ενώ νόσησαν και νοσούν δεκάδες άλλοι και οι οικογένειές τους. Πλέον, άπαντες είναι υποχρεωμένοι να υποβάλουν στην Μητρόπολη Βεβαίωση Εμβολιασμού ή το αρνητικό αποτέλεσμα δύο rapid test’s εβδομαδιαίως, προκειμένου να συνεχίσουν απρόσκοπτα να ασκούν τα ιερατικά τους καθήκοντα. Ως Επίσκοπος της Τοπικής Εκκλησίας, έχω υποχρέωση να λάβω όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα, ακόμα και τα πιο αυστηρά, για να προστατέψω τον Κλήρο και τον λαό, που διαποιμαίνω. Ελπίζω να μη χρειαστεί.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Ανοιχτό το ενδεχόμενο να επεκταθεί και σε άλλους κλάδους η υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού. Σας απασχολεί, άραγε, η σκέψη αν θα συμπεριληφθεί η Εκκλησία;

Δ.Ι.: Είπα και σε άλλη ευκαιρία ότι έχω ένα θέμα με την υποχρεωτικότητα. Προτιμώ και επιλέγω την πειθώ. Το σημαντικό δεν είναι να μας επιβάλει κάποια εξωτερική αρχή τον εμβολιασμό. Σημαντικό είναι να τον επιβάλουμε οι ίδιοι στον εαυτό μας, νιώθοντας την υποχρέωσή μας απέναντι στους άλλους. Αρνούμαι ότι είναι προσωπικό δικαίωμα του καθενός η άρνηση του εμβολιασμού. Κατά την άποψή μου η υποστήριξη του δικαιώματός μου είναι ανεκτή, όταν το αποτέλεσμα που προκύπτει αφορά μόνον εμένα και δεν έχει επιπτώσεις στους άλλους. Δικαίωμα, λοιπόν, στην άρνηση του εμβολιασμού δεν μπορεί να υπάρξει, γιατί μια τέτοια επιλογή μπορεί να αποβεί επικίνδυνη και μοιραία για ανθρώπους του οικογενειακού και ευρύτερου περιβάλλοντός μου. Με άλλα λόγια, το δικαίωμά μου

στην άρνηση του εμβολίου σταματά εκεί που ξεκινά το δικαίωμα του κάθε άλλου στην υγεία και στην ζωή.

Όσον αφορά στην επέκταση της υποχρεωτικότητας και στα στελέχη της Εκκλησίας, οι όποιες ποιμαντικές πρωτοβουλίες μας λαμβάνονται για να μη χρειαστεί να μας επιβληθεί άνωθεν. Να κατανοήσουμε ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος και να το επιβάλουμε οι ίδιοι στον εαυτό μας.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Ποια είναι η θέση σας για τους εμβολιασμούς έξω από Ναούς;

Δ.Ι.: Είναι μια καθαρά συμβολική κίνηση, η οποία στέλνει ένα ισχυρό μήνυμα στην κοινωνία. Η Εκκλησία είναι παρούσα και με αυτόν τον τρόπο, για να συμβάλει στην υγειονομική θωράκιση του λαού. Ως εκ τούτου, η πρωτοβουλία είναι θετική και επαινετή. Κατά τα άλλα, δε νομίζω ότι κάτι τέτοιο χρειάζεται να γενικευτεί, καθότι τα εμβολιαστικά κέντρα, ανά την Ελλάδα, είναι υπεραρκετά και μπορούν άνετα να καλύψουν ακόμα και τις πλέον αυξημένες ανάγκες.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Αγώνας δρόμου για την Μητρόπολη Δημητριάδος η επανεκκίνηση των Σπιτιών Γαλήνης σε λίγες μέρες;

Δ.Ι.: Η είσοδός μας στην νέα Εκκλησιαστική χρονιά σηματοδοτεί πάντοτε την επανέναρξη του ποιμαντικού μας έργου σε όλους τους τομείς. Μετά την πνευματική καλλιέργεια και θωράκιση του λαού μας, έχουμε ρίξει μεγάλο βάρος στην αντιμετώπιση των κοινωνικών αναγκών, μεταξύ των οποίων είναι και η εξασφάλιση ενός πιάτου φαγητού για τους εμπερίστατους αδελφούς μας. Είμαστε έτοιμοι και σ΄ αυτή τη συγκυρία να ανταποκριθούμε στις ανάγκες που θα προκύψουν, έχοντας την εμπειρία των προηγούμενων μηνών και ετών. Βέβαια και το έργο αυτό θα προσαρμοστεί στα δεδομένα που επιβάλλει η πανδημία, ώστε οι Ιερείς μας, αλλά και το εκλεκτό εθελοντικό προσωπικό, που αναλίσκεται στα έργα αλληλεγγύης της Τοπικής μας Εκκλησίας, να εργάζονται με τον ασφαλέστερο δυνατό τρόπο, χωρίς, παράλληλα, να κάνουν εκπτώσεις στο μέγεθος και στην ποιότητα της προσφοράς και της αγάπης.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ: Κάνοντας την αυτοκριτική σας, τί σκέπτεστε για την επόμενη μέρα;

Δ.Ι.: Η σοβούσα πανδημία, πέραν των υγειονομικών, κοινωνικών, οικονομικών και άλλων ανατροπών, προκάλεσε μεγάλες αναταράξεις στην συνοχή του εκκλησιαστικού Σώματος, αλλά και πληγές που πρέπει οπωσδήποτε να επουλωθούν. Η ενότητα, ακόμα και μεταξύ των Κληρικών μας, αλλά και ανάμεσα στον πιστό λαό μας δοκιμάστηκε και δοκιμάζεται. Πάνω σ’ αυτό το πεδίο

οφείλουμε, με ταπείνωση και διάθεση αυτοκριτικής, να εργαστούμε όλοι. Από την άλλη και σε ανώτατο επίπεδο μέσα στην Εκκλησία, πρέπει να προβληματιστούμε για να ισχυροποιήσουμε την ενότητά μας, να καταστήσουμε πιο σαφές και ισχυρό το μήνυμά μας, για να βοηθήσουμε και τον λαό μας να ισορροπήσει και να ξαναβρεί τον ασφαλή βηματισμό του. Μας περιμένει πολλή δουλειά και δεν μας περισσεύει κανείς. Γι’ αυτό, ας είμαστε υπεύθυνοι, σοβαροί και λογικοί, γιατί χρειαζόμαστε όλοι να στηρίξουμε την πατρίδα και τον λαό μας στην επόμενη μέρα, που αναμένεται δύσκολη και απαιτητική.